● ПІДГОТОВКА ВІЙСЬК

МОБІЛІЗАЦІЯ ПО-ЛЬВІВСЬКИ

Одна із особливих рис четвертої хвилі часткової мобілізації — прискіпливість у відборі та підготовці військовозобов'язаних. Офіцери, прапорщики, сержанти та солдати запасу перед тим, як влитись до лав бойових частин, упродовж місяця проходитимуть відновлення індивідуальних бойових навичок та командирських здібностей на базі навчальних підрозділів Збройних Сил України.

4

● ОБЕРЕЖНО, БРЕХНЯ!

МІФИ КРЕМЛІВСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ

Переважна більшість новоявлених «народних» вождів і отаманів на захоплених українських територіях є громадянами Російської Федерації, тобто інтервентами. Сьогодні майже ніхто у світі вже не вірить, що без російських військ і найманців, грошей, зброї, інформаційної та політичної підтримки конфлікт на Сході України взагалі був би можливий.
Тому недивно, що Україна отримала одностайну підтримку всього цивілізованого світу як держава, що протистоїть зовнішній агресії з боку Російської Федерації.

7

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ВІВТОРОК, 3 ЛЮТОГО 2015 РОКУ №12 (5347)

● ТИЛ І БОЄГОТОВНІСТЬ

«ТЕНДЕРИ ІЗ ЗАКУПІВЛІ МАТЕРІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ БУДУТЬ ПРОВОДИТИСЯ ПРОЗОРО, ЗА УЧАСТЮ ПРЕСИ ТА ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ»

Фото В'ячеслава ПЕТРОВСЬКОГО

На цьому акцентував увагу Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак під час брифінгу на виставці «Волонтерський воєнпром». Ця наймасштабніша волонтерська виставка, що зібрала наприкінці минулого тижня разом виробників обмундирування, засобів захисту, продовольства та медичного забезпечення — усього необхідного бійцям української армії, була організована Радою громадських ініціатив за сприяння Ради волонтерів при Міністерстві оборони України, Асоціації народних волонтерів України спільно з «Волонтерською сотнею Доброволя».

СТОР. 2

● У ПАРЛАМЕНТСЬКИХ КОМІТЕТАХ

ПРОВЕДЕННЯ МОБІЛІЗАЦІЇ Є ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНИМ ЗАВДАННЯМ,

АБО ПРО ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ГРОМАДЯН ЗАХИЩАТИ КРАЇНУ

У парламентському Комітеті з питань національної безпеки і оборони відбулися слухання на тему: «Шляхи підвищення мотивації громадян до проходження ними військової служби в складі підрозділів, які беруть участь в антитерористичній операції на Сході України».

Під час заходу обговорювалися питання, пов'язані з визначенням чинників, які стимулювали б громадян добровільно вступати на військову службу, а також усували фактори, що сьогодні перешкоджають проведенню мобілізації військовозобов'язаних, повідомляє Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України.

Зокрема, секретар комітету Іван Вінник зазначив, що питання забезпечення проведення мобілізації є загальнодержавним завданням і не має відомчих обмежень.

«Суспільство, місцеві органи виконавчої влади, Міністерство оборони та інші центральні органи виконавчої влади, які мають у своєму підпорядкуванні військові формування, повинні докласти максимум зусиль для успішного її проведення», — наголосив він.

Перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак, доповідаючи на слуханнях, зазначив, що формування сприятливих соціально-психологічних умов залучення громадян до військової служби неможливе без врегулювання на державному рівні інформаційної політики у сфері національної безпеки і оборони. За його словами, «не відбулося повного усвідомлення обов'язків місцевих органів державної влади та самоврядування за виконання мобілізаційних завдань, а також необхідності підтримання серед регіональних громад солідарної відповідальності за долю суверенітету і територіальної цілісності держави. На якість виконання військовими частинами завдань за призначенням та хід проведення мобілізації також негативно впливає наявна в чинному законодавстві невідповідність суворості покарання за скоєння військових правопорушень рівню їхньої суспільної небезпеки в умовах особливого періоду».

Іван Руснак зазначив, що в Міністерстві оборони розуміють, що комплекс заходів матеріального та морального стимулювання військовослужбовців, систематичне підвищення рівня соціального захисту їхніх сімей, турбота про військових пенсіонерів, належний інформаційний супровід та формування сприятливої суспільної думки мають забезпечити належну мотивацію до проходження військової служби та захисту Батьківщини.

За його словами, такі потреби вимагають кардинального перегляду застарілих принципів та підходів до уявлення про побут і життєдіяльність солдата, сержанта та офіцера. Однак розв'язати ці актуальні проблеми неможливо без належного фінансового забезпечення ЗС України, а також здійснення парламентського і громадського контролю за їхньою діяльністю.

СТОР. 2

● РІШЕННЯ УРЯДУ

ЗА КОЖЕН ЗНИЩЕНИЙ ТАНК ТЕРОРИСТІВ — 48 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

Арсеній Яценюк доручив невідкладно приступити до виконання постанови уряду про додаткові виплати учасникам АТО.

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк підписав постанову «Про особливості грошового забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу в особливий період та під час проведення антитерористичних операцій», яка встановлює додаткові виплати військовослужбовцям за виконання бойових завдань та знищення бойової техніки очолюваних Росією терористів, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

На нараді за участю Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака, начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України генерал-полковника Віктора Муженка та голови Державної прикордонної служби України Віктора Назаренка в неділю, 1 лютого, Арсеній Яценюк повідомив, що на виконання доручень Президента України уряд ухвалив постанову про особливості виплат військовослужбовцям під час їхньої участі в антитерористичній операції.

СТОР. 2

Народна АРМІЯ
3 лютого 2015 року

ТИЛ І БОЄГОТОВНІСТЬ

«ТЕНДЕРИ ІЗ ЗАКУПІВЛІ МАТЕРІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ БУДУТЬ ПРОВОДИТИСЯ ПРОЗОРО, ЗА УЧАСТЮ ПРЕСИ ТА ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ»

Фото В'ячеслава ПЕТРОВСЬКОГО

Своєю чергою голова комітету з конкурсних торгів Міністерства оборони України Неллі Стельмах зазначила, що на волонтерському сайті вже оприлюднена відповідна методика щодо надання необхідних документів для участі в тендерних торгах. Адже, на жаль, через неналежне оформлення паперів чимало талановитих виробників, які дійсно мають корисні розробки, не можуть офіційно взяти участь у тендері.

Початок на 1-й стор.

На виставці були представлені елементи екіпірування військовослужбовців, розробки в галузі індивідуального захисту, продовольства та медичного забезпечення, а також сучасні безпілотні авіаційні комплекси, броньовані автомобілі тощо.

— Нинішня виставка завершує низку попередніх таких заходів, де визначалися з пріоритетами, які стоять перед оборонним відомством, щодо забезпечення особового складу якісним одягом. У цьому відношенні ми виконали великий обсяг робіт з волонтерськими організаціями, а саме — вийшли на зразки тієї форми одягу, яку будемо закуповувати, — наголосив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак. — Нині кожний її елемент перебуває на завершальній стадії випробувань тими військовослужбовцями, які задіяні в зоні проведення антитерористичної операції, на предмет якості та зручності при виконанні поставлених завдань. Я переконаний у тому, що наша спільна з волонтерськими організаціями робота дасть можливість відібрати дійсно найкраще з усього запропонованого.

Інф. «НА»

УРЯД КАНАДИ — ЗБРОЙНИМ СИЛАМ УКРАЇНИ!

СПРАВЖНІ ДРУЗІ ПЕРЕВІРЯЮТЬСЯ В БІДІ

В Одесі на базі Об'єднаного центру забезпечення Тилу ЗС України за участю Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака та Надзвичайного і Повноважного посла Канади в Україні пана Романа Ващука відбулася урочиста церемонія передачі гуманітарної допомоги українським військовим від уряду Канади.

На початку заходу глава вітчизняного оборонного відомства подякував канадським партнерам за плідне співробітництво та вагому допомогу в забезпеченні українських військовослужбовців обмундируванням та взуттям.

— Відомо, що справжні друзі завжди перевіряються в біді. Ми відчули плече та підтримку уряду Канади та всього канадського народу. Адже саме зараз, коли ця допомога нам потрібна як ніколи раніше, ми її отримали. Військовий одяг та взуття з Канади до нас надходили в декілька етапів. Частину партій ми вже передали нашим воїнам на Сході країни, ще частину автомобільним транспортом буде незабаром відправлено також у зону АТО, а решта розподілятиметься на потреби військових, які призвані під час 4-ї хвилі мобілізації, — зазначив Міністр оборони України.

Генерал-полковник Степан Полторак вручив Надзвичайному і Повноважному послу Канади в Україні пану Роману Ващуку лист подяки, заохотив грамотами волонтерів та висловив сподівання на подальшу конструктивну співпрацю з канадськими партнерами в питаннях логістики.

Своє чергою пан Роман Ващук наголосив, що канадська сторона системно підходить до питань допомоги українським військовим і така акція не є одноразовою.

Фото Олександра ШЕПЕЛЄВА

— Сьогодні ми передали українським друзям близько 70 тисяч пар черевиків з високими берцями та понад 30 тисяч комплектів уніформи. Але на цьому наша взаємодія не завершується. У нас є багато інших задумів і проектів. Уряд Канади зараз конструктивно працює над механізмами їхньої реалізації. Зокрема, це стосується передачі українській стороні визначеної кількості індивідуальних медичних аптечок, приладів для кібербезпеки та тепловізорів. Ми побачили, як чесно і прозоро триває перерозподіл переданих на потреби українських військових гуманітарних вантажів та налаштовані на подальшу плідну взаємодію в цьому напрямку, — зауважив Надзвичайний і Повноважний посол Канади в Україні.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ,
Одеса

РІШЕННЯ УРЯДУ

ЗА КОЖЕН ЗНИЩЕНИЙ ТАНК ТЕРОРИСТІВ — 48 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

Глава уряду зауважив, що цією постановою визначаються загальні обсяги розміру винагороди для всіх військовослужбовців: «Той, хто бере участь в антитерористичній операції, отримає вдвічі більшу грошову винагороду, ніж у випадку, якщо він знаходиться поза межами території антитерористичної операції».

«За кожен день перебування в бою, тобто виконання бойового завдання, кожен військовослужбовець — чи це солдат, чи генерал — додатково отримує 1000 гривень», — сказав він.

Окремо визначено грошову винагороду за успішне виконання завдання бойовими підрозділами і за знищення бойової техніки російських терористів. Розмір цих виплат, за словами Арсенія Яценюка, прив'язаний до мінімальної заробітної платні: «Якщо бригада успішно виконала завдання, вона отримує додатково 365 тисяч гривень, полк — 243 тисячі гривень, батальйон — 121 тисячу гривень, рота — 60 тисяч гривень».

Окрім того, повідомив він, за кожен знищений бойовий літак російських терористів виплачується 121 тисяча гривень, за систему залпового вогню — 60 тисяч гривень, тактично-ракетні комплекси — 54 тисячі гривень, за кожен танк — 48 тисяч гривень, об'єкт наземної артилерії та бойову машину піхоти — по 42 тисячі гривень, за кожен знищений переносний зенітно-ракетний комплекс — 30 тисяч гривень. Постанова містить також «додатковий перелік військової техніки російських бойовиків, у випадку знищення якої будуть додатково преміюватися українські військовослужбовці, прикордонники, працівники Служби безпеки України, Управління державної охорони, Державна служба з надзвичайних ситуацій».

На виконання постанови Кабінету Міністрів Арсеній Яценюк доручив невідкладно прийняти спільний наказ на рівні Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України та інших відповідних органів.

Глава уряду також дав доручення швидко довести наказ до частин Збройних Сил України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби, Служби безпеки України.

Початок на 1-й стор.

У ПАРЛАМЕНТСЬКИХ КОМІТЕТАХ

ПРОВЕДЕННЯ МОБІЛІЗАЦІЇ Є ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНИМ ЗАВДАННЯМ,

АБО ПРО ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ГРОМАДЯН ЗАХИЩАТИ КРАЇНУ

Перший заступник Міністра оборони України вважає за доцільне, щоб Верховна Рада підтримала пропозиції щодо покращення соціального захисту військовослужбовців, зокрема, відновлення права військовослужбовців та членів їхніх сімей на пільгове санаторно-курортне лікування в закладах Міноборони, що дозволить розширити можливості надання медичної та психологічної реабілітації тих військовослужбовців, які брали участь в АТО, а також щодо відновлення права військовослужбовців та членів їхніх сімей на безоплатний проїзд під час відпустки в межах України та пільгове користування житлом.

Іван Руснак висловився за ухвалення Верховною Радою низки законопроектів, спрямованих на підтримання діяльності Збройних Сил України та інших військових формувань в умовах особливого періоду.

Учасники слухань наголошували на тому, що проблема підвищення мотивації громадян та комплектування Збройних Сил України, інших військових формувань має дві взаємопов'язані і взаємодоповнюючі складові: моральну та матеріальну.

Початок на 1-й стор.

У промовах також наголошувалося, що ефективне виконання Збройними Силами України та іншими військовими формуваннями

СЕРЕД ВИСЛОВЛЕНИХ ПРОПОЗИЦІЙ Є Й ЩОДО ЗБІЛЬШЕННЯ ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ, ЯКІ БРАЛИ УЧАСТЬ В АНТИТЕРОРИСТИЧНІЙ ОПЕРАЦІЇ, МАКСИМАЛЬНОГО РОЗМІРУ ПЕНСІЇ ЗА ВИСЛУГУ РОКІВ ПРИ ЗВІЛЬНЕННІ З ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ — ДО 90 ВІДСОТКІВ ВІДПОВІДНИХ СУМ ГРОШОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

завдань на Сході України неможливе без своєчасного та повного укомплектування їх особовим складом. Промовці зазначали, що «здійснювати комплекс заходів з комплектування ЗС України та інших військових формувань необхідно за принципом роботи на упередження та своєчасного усування негативних чинників, що впливають на процес комплектування, а також впровадження механізмів і умов, які стимулюють цей процес».

На думку учасників слухань, моральна підтримка з боку суспільства заходів з комплектування є запорукою їхнього належного виконання. «Формування у суспільстві відповідного настрою, виховання патріотизму і підвищення морального духу добровольців та осіб, які йдуть або будуть призвані на військову службу, — це постійна цілеспрямована робота серед населення та особливо серед членів сімей військовослужбовців», — вважають вони.

Учасники слухань також акцентували увагу на інформаційному супроводі заходів з комплектування, зокрема, формування у засобах масової інформації позитивного іміджу військовослужбовця і військових формувань, висвітлення героїзму учасників АТО, їхньої відданості Україні. Особи, які вступають на військову службу, повинні відчувати гордість, що вони є захисниками Вітчизни, а їхні сім'ї — пишатися своїми синами, чоловіками, батьками.

У промовах зазначалося, що факторами, які негативно впливають на комплектування Збройних Сил України та інших військових формувань, насамперед є агресивна інформаційна пропаганда з боку Російської Федерації. Іншими чинниками виступають відсутність у широкого кола громадськості інформації про засади відбору громадян для призову за мобілізацією та категорії військовозобов'язаних, що підпадають під бронювання на особливий період, поширення серед населення переконання, що мобілізації уникають громадяни, які дали хабар або мають родинні чи інші стосунки з органами, що здійснюють призов. Окрім цього, негативно впливають на комплектування військ наявне функціонування інституту бронювання військовозобов'язаних на особливий період стосовно посадових осіб державних органів та органів місцевого самоврядування, наявність у засобах масової інформації фактів щодо складності отримання статусу учасника бойових дій особами, які дійсно брали участь в АТО, і навпаки — отримання такого статусу за формальними ознаками деякими посадовими особами тощо.

Під час дискусії також наголошувалося на необхідності подальшого вдосконалення системи правового та соціального захисту учасників АТО та членів їхніх сімей, визначення правового статусу осіб, які у складі добровольчих підрозділів захищають Україну.

За підсумками слухань комітет планує узагальнити інформацію з розглянутих питань та прийняти рекомендації щодо вжиття конкретних заходів, зокрема стосовно розробки проектів відповідних законів та інших нормативно-правових актів.

●ЖИТЛОВЕ ПИТАННЯ

ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ СІМЕЙ ЗАГИБЛИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ — НА КОНТРОЛІ УРЯДУ

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк доручив створити єдиний реєстр сімей військовослужбовців, загиблих у ході АТО, які не забезпечені житлом. Про це він сказав на нараді за участю Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака, начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України генерал-полковника Віктора Муженка та голови Державної прикордонної служби України Віктора Назаренка, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

«Робимо єдиний реєстр по всіх службах: Міноборони, Нацгвардія, прикордонники, СБУ, Служба з надзвичайних ситуацій, Державна служба спецтранспорту, тобто всіх, які брали участь в антитерористичній операції і загинули при виконанні службового обов'язку», — наголосив глава уряду.

Він запропонував, щоб координацію цієї роботи здійснювало Міністерство оборони України.

Арсеній Яценюк зазначив, що дасть відповідні вказівки Міністерству фінансів України, і уряд разом з обласними державними адміністраціями підготує окремий проект постанови щодо фінансування придбання житла для сімей загиблих військовослужбовців.

Він нагадав, що Кабінет Міністрів уже виділяв кошти на придбання такого житла минулого року.

За словами Арсенія Яценюка, є два варіанти фінансування придбання житла для сімей загиблих у ході АТО військовослужбовців: «Перший варіант — просто виплатити гроші. Хай людина сама прийме рішення, де і яку купити квартиру. Другий варіант — щоб обласні державні адміністрації забезпечили придбання житла і, відповідно, забезпечення ним, як ми це вже робили в різних областях».

●СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

«СОЛДАТИ ТА ОФІЦЕРИ ЗАСЛУЖИЛИ НА НАЙКРАЩЕ ЛІКУВАННЯ ТА ОЗДОРОВЛЕННЯ»

Секретар Ради національної безпеки і оборони Олександр Турчинов ініціюватиме передачу санаторіїв Федерації професійних спілок України для оздоровлення та лікування поранених військовослужбовців. Про це він заявив у своєму коментарі, повідомляє прес-служба Апарату РНБО України.

За його словами, свого часу санаторії, що перебували на балансі Міністерства оборони, «були майже всі розпродані та приватизовані». «Тому, — наголосив Олександр Турчинов, — у разі підтвердження незаконності відчуження цих об'єктів, ми маємо повернути їх у державну власність».

«Водночас на балансі профспілок залишаються об'єкти радянської спадщини, які використовуються не завжди за призначенням», — наголосив Секретар РНБО, пояснивши, що саме тому ініціюватиме через депутатів Верховної Ради ухвалення на законодавчому рівні рішення щодо передачі санаторіїв Федерації професійних спілок України Міністерству оборони для лікування, реабілітації та оздоровлення поранених військовослужбовців.

«Солдати та офіцери, які, жертвуючи собою, захищають нашу Батьківщину, заслужили на найкраще лікування та оздоровлення», — сказав Секретар РНБО, додавши, що з початку проведення АТО було поранено близько п'яти тисяч військових.

●ВИМОГА ЧАСУ

РЕВІЗІЯ СИСТЕМИ ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ

Влада відпрацьовує систему цивільної оборони і захисту громадян у масштабах всієї країни. Про це Секретар Ради національної безпеки і оборони Олександр Турчинов розповів у інтерв'ю одному з вітчизняних телеканалів, повідомляє прес-служба Апарату РНБО України.

Олександр Турчинов зазначив, що завдання, які сьогодні керівництво країни ставить перед регіональними адміністраціями та відповідними структурами, не обмежуються виявленням недоліків, а передбачають усунення проблематика. Ми ставимо завдання: країна має бути готовою до будь-яких проявів агресії», — сказав він.

Секретар РНБО повідомив, що зараз здійснюється повна ревізія системи цивільної оборони, зокрема бомбосховищ, а також вживаються заходи з підготовки для оповіщення громадян, боротьби з терористичними проявами тощо. «Об'єкти цивільної оборони мають працювати постійно — і це відповідальність місцевого керівництва, місцевих органів влади», — наголосив він.

Олександр Турчинов також зауважив, що влада посилила охорону об'єктів критичної інфраструктури, патрулювання міст, особливо тих, для яких існує підвищена терористична загроза.

Зокрема, він нагадав, що в кожній області створено антитерористичні штаби, в яких об'єднали зусилля представники силових відомств. «Це вже дає певні результати: зменшено терористичні прояви, здійснюється затримання тих, хто отримав завдання сіяти терор, страх, смерть на території України», — сказав Олександр Турчинов.

«Спокій, віра і єдність — запорука нашої перемоги. Тому без паніки, зайвого піару та розмов ми маємо системно виконувати завдання, що зможуть убезпечити українців від будь-яких провокацій», — наголосив Секретар РНБО.

●ХРОНІКА АТО

НАЙГАРЯЧІШЕ НА ДОНБАСІ НАВКОЛО ДЕБАЛЬЦЕВОГО

Ситуація в Донецькій та Луганській областях характеризується продовженням активного військового протистояння російсько-терористичних угруповань та підрозділів сил АТО. Найбільш складною залишається обстановка навколо м. Дебальцеве, незаконні збройні формування продовжують штурмувати позиції українських військових поблизу м. Вуглегірськ, сіл Санжарівка і Нижнє Лозове Артемівського району Донецької області з метою поступового витіснення підрозділів сил АТО з займаних позицій.

Також протягом доби терористи вдавалися до штурмів опорних пунктів та блокпостів українських військ поблизу смт Луганське Артемівського району та смт Ленінське Дзержинської міськради. Всі атаки бойовиків відбиті.

За добу загинуло 5 українських військовослужбовців, 28 отримали поранення.

Окрім того, у м. Дебальцеве терористи обстріляли будівлю міськради, в якій розташовано Спільний центр координації та контролю, утворений відповідно до Мінських домовленостей. Таким чином бойовики вкотре демонструють, що не бажають відновлення миру на Донбасі.

Бандформування «ДНР» та «ЛНР» у взаємодії з підрозділами спеціального призначення ЗС РФ активізують диверсійно-розвідувальну діяльність на території, підконтрольній українській владі. Противник планує проведення заходів для підбурення населення до акцій непокори, перешкоджання діяльності органів влади, поширення провокаційної інформації у громадському транспорті, на вокзалах, ринках та інших місцях масового скупчення людей. Закликаємо громадян бути пильними і не піддаватися на провокації ворога. Правоохоронні органи виявлятимуть і рішуче припинятимуть таку протиправну діяльність.

ЗА ІНФОРМАЦІЄЮ ПРЕС-ЦЕНТРУ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ, ПРОТЯГОМ 1 ЛЮТОГО БОЙОВИКИ НЕЗАКОННИХ ЗБРОЙНИХ ФОРМУВАНЬ, ЯКІ ЧИНЯТЬ СВАВІЛЛЯ НА ДОНБАСІ, ВТРАТИЛИ 180 ОСІБ ВБИТИМИ ТА ПОНАД 240 ПОРАНЕНИМИ. ОКРІМ ТОГО, СИЛИ АТО ЗНИЩИЛИ ЧОТИРИ ВОРОЖІ ГАРМАТИ

З м. Ясинувата терористи обстріляли Авдіївський коксохімічний завод, внаслідок чого отримав поранення працівник підприємства. Тепер завод не працює, що може призвести до припинення опалення в місті.

У зв'язку з частими артилерійськими та мінометними обстрілами з боку бойовиків тимчасово припинено пропускні операції через контрольні пункти «Курахове» та «Георгіївка», на дорожньому напрямку «Донецьк — Курахове».

За оперативною інформацією, через російський пункт пропуску «Донецьк» в Україну в'їхали 15 автобусів та 5 тентованих вантажних автомобілів. Також в Україну проїхали 2 мікроавтобуси, з яких у пункті пропуску виходили особи у військовій формі, деякі з них — у головних уборах, характерних для «козаків».

Триває евакуація мирних мешканців з прифронтових міст. Загалом протягом 28–31 січня зону конфлікту залишили 1872 особи.

Українська влада доставляє гуманітарну допомогу до постраждалих міст, попри постійні обстріли з боку терористів

Зокрема, у неділю ДСНС доставила до м. Авдіївка поліетиленову плівку, медикаменти, пожежні рукави, які надзвичайно потрібні для відновлення життєдіяльності міста. Від Міжнародного комітету Червоного Хреста до м. Дебальцеве було доставлено 162 ящики з продуктовими наборами загальною масою близько 3,5 тонн. До Краматорська доставлено 3 тонни вантажу з будівельними матеріалами та медикаментами.

У зв'язку із загостренням ситуації на передовий медичний персонал Артемівської центральної районної лікарні працює в посиленому режимі.

До місцевих лікарів приєдналися фахівці з сусідніх селищ. Також прибула допомога з Києва та Харкова. Особовий склад медичної роти Національної гвардії України та волонтери також беруть участь у лікуванні поранених. Кожного дня бригади військових медиків та медичної роти Нацгвардії, ризикуючи життям, привозять до лікарні поранених у зоні бойових дій. Нещодавно їхніми силами була евакуйована лікарня зі Світлодарська, яка постраждала внаслідок обстрілів бойовиків. Невідкладна медична допомога щоденно надається близько 100 пораненим — як цивільним, так і військовослужбовцям.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

Народна армія
3 лютого 2015 року

●ПІДГОТОВКА ВІЙСЬК

МОБІЛІЗАЦІЯ ПО-ЛЬВІВСЬКИ

Фото автора

Одна із особливих рис четвертої хвилі часткової мобілізації — прискіпливість у відборі та підготовці військовозобов'язаних. Офіцери, прапорщики, сержанти та солдати запасу перед тим, як влитись до лав бойових частин, упродовж місяця проходитимуть відновлення індивідуальних бойових навичок та командирських здібностей на базі навчальних підрозділів Збройних Сил України.

Так, нині у 184-му навчальному центрі Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного проходять професійну підготовку декілька сотень мобілізованих. Серед них мешканці столиці та представники центральних областей України.

Перший заступник начальника Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного полковник Олександр Сивак провів для журналістів центральних засобів масової інформації детальний огляд усього циклу прийому мобілізованих громадян — від реєстрації та оформлення документів військовозобов'язаних і до початку активного тренувального процесу.

— Стаціонарні потужності Міжнародного центру миротворчості та безпеки пристосовані для розміщення близько трьох тисяч осіб. Але ми розуміємо, що кількість мобілізованих, які будуть проходити підготовку, в нас буде значно більшою, — розповів полковник Олександр Сивак. — Тож академія завчасно підготувала польові розташування з наметами, ліжками, постільною білизною та всім необхідним для проживання, харчування та лазне-прального обслуговування.

За словами офіцера, курс відновлення бойових навичок розрахований на 26 діб активних занять. Зважаючи на те, що мобілізовані вже проходили військову службу і мають певні навички, їх потрібно відновити.

— Зараз триває комплектування навчальних груп офіцерів запасу і окремо осіб рядового та сержантського складу з урахуванням військово-облікової спеціальності кожної конкретної особи. Навчально-матеріальна база в нас підготовлена. Побутові умови створені, — розповів перший заступник начальника Академії сухопутних військ.

Мобілізованим не доведеться бити байдики. Адже командування зробило радикальні висновки з попередніх хвиль мобілізації. 80% часу буде приділено практичним тренуванням з особистою зброєю, технікою, засобами зв'язку та засобами колективного вогневого ураження.

— Понад 100 фахівців нашої академії побували у зоні проведення антитерористичної операції, — зауважив полковник Олександр Сивак. — Це не просто бойові офіцери, а, крім того, науковці та методисти, які ретельно вивчали аспекти ведення бойових дій та протидії супротивнику в ході гібридної війни на Сході України.

Офіцерам запасу, крім відновлення індивідуальних бойових навичок, доведеться практикуватись у керівництві особовим складом. Береться до уваги також те, чи є це кадровий офіцер запасу, який у минулому був скорочений у період недолугих реформ армії. Їх будуть готувати для призначення на більш відповідальні посади. А офіцерів запасу, які не мали досвіду роботи з особовим складом та не служили, після завершення курсу і відрядження для подальшої служби у складі бойових частин та підрозділів будуть призначати на первинні офіцерські посади ланки взвод-рота.

До речі, крім речового та іншого забезпечення, військовозобов'язані відразу отримують і банківські зарплатні картки, куди з моменту зарахування їх на службу починає нараховуватись грошове забезпечення.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ,
Львів

●ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

ОБНОВА ДЛЯ ПОПОВНЕННЯ

Фото автора

Зважаючи на те, що навколо речового забезпечення військовозобов'язаних досі точиться багато різних панічних чуток, є потреба окремо зупинитися на цьому питанні.

Наприклад, у 184-му навчальному центрі Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного мобілізованих екіпірують майже на рівні стандартів НАТО.

Під пункт забезпечення речовим майном тут відведено чималий спортзал одного з військових містечок. Перше, що впадає в очі, це величезні стелажі, набиті різним спорядженням, як кажуть, «під зав'язку». Немає ажіотажу і черг. Кожен мобілізований має достатньо часу, щоб отримати повний комплект обмундирування, приміряти його.

— Проблем із заміною немає. Кому що не підходить — бере і міняє, — розповідає начальник речової служби академії капітан Віталій Маліновський.

Єдине, що залишилось незмінним в переліку речей, що видаються на руки новоспеченим бійцям, це казанки, фляги, кварти та ложки. А також офіцерські сумки старого зразка. Вони, як показав досвід, надійніші та зручніші за іноземні аналоги. І на цьому список речей із минулого завершується.

Військовий однострій, який отримує, скажімо, офіцер запасу, складається з багатьох речей. Серед них — костюм камуфльований, який включає в себе бушлат та підбушлатник, кітель та штани в кольорі, який зараз називають «армійський піксель». Це та сама уніформа нового покрою, яка зараз масово почала надходити у війська. Її шиють підприємства в Черкасах, Києві та Харкові. Крім того, декілька пар шкарпеток, ремінь поясний, одна пара натільної білизни від українського виробника. Є і вітровологозахисний костюм: куртка і штани, схожі на рибальські, у кольорах українського польового однострою. Він також виготовляється в Україні. До того ж видаються і речі, надіслані як допомога Збройним Силам України країнами-партнерами. Тобто в кожному комплекті є натільна білизна, рушники, шкарпетки, рукавиці. Для того, щоб не мерзли голова та шия, замість звичайної шапки-фески видається так званий «баф». Тобто «труба» з цупкої матерії, яку можна використовувати як балаклаву чи шапку або одягати на шию як шалик. Всі речі пакуються у речовий мішок об'ємом приблизно 55 літрів кольору польського армійського «флектарну». Рядовому та сержантському складу на додачу видається утеплений польовий костюм та водонепроникні берці, надані урядом Канади.

Мобілізовані укомплектуванням задоволені. Зазначають, що тепер українські воїни мають пристойний і войовитий зовнішній вигляд. Та й українська продукція військового призначення набула гідної якості. А ще дякують країнам-партнерам, які допомогли в забезпеченні українського війська.

Зазначимо, що кожен військовозобов'язаний, який отримав повний комплект обмундирування та спорядження, може за бажання надіслати свої цивільні речі додому. Для цього їх на місці пакують у спеціальні чохли, на яких кожен респондент дописує свою домашню адресу. Пересилка речей воїнів безкоштовна.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ,
Львів

●ОЗНАКА СЬОГОДЕННЯ

ОДЕСА СИЛЬНА ДОБРОВОЛЬЦЯМИ

В Одесі на базі місцевого обласного військового комісаріату відбулася урочиста церемонія відправки до навчальних підрозділів близько 100 перших призваних до лав Збройних Сил України за черговою хвилею мобілізації. Нині всі заплановані заходи виконуються в повному обсязі та у встановлені вищим командуванням терміни.

— Чергова хвиля мобілізації проводиться, щоб замінити тих, хто вже близько року знаходиться на передовій. В її ході протягом трьох місяців з нашого регіону ми маємо призвати близько 4 тисяч військовозобов'язаних та відправити на потреби війська понад 200 одиниць техніки національної економіки, — повідомив одеський обласний військовий комісар полковник Юрій Піскун. За його словами, на даний час всі військові комісаріати області працюють майже в цілодобовому режимі, а серед громадян, які підлягають мобілізації, є чимало добровольців.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ,
Одеса

●СУЧАСНІ ПІДХОДИ

ПСИХОЛОГІЧНЕ ПІДКРІПЛЕННЯ

На Чернігівщині вперше в Україні запрацював спільний проект спеціалістів Асоціації психодрами та Чернігівського обласного військкомату. Фахівці-психологи вивчають соціопсихологічні особливості кожної мобілізованої людини аби в подальшому уникнути небажаних психологічних розладів.

— Це надзвичайно важлива робота, особливо під час мобілізації, — зазначив голова Української асоціації психодрами Віктор Мозговий. — До роботи залучені кращі психологи Чернігова та столиці, це фахівці, котрі неодноразово працювали з військовослужбовцями в зоні проведення АТО. Тому, спираючись на набутий досвід та спеціалізований аналіз, ми можемо запобігти психологічним травмам захисників України. Сьогодні, я вважаю, це актуальний підхід під час мобілізаційних заходів, котрий збереже не одне людське життя.

У чернігівському обласному військкоматі повідомили, що після необхідних обстежень мобілізовані відправляться до навчальних центрів Збройних Сил України, де відновлюватимуть військові знання та пройдуть бойове злагодження у складі підрозділів. Варто додати, що в навчальних центрах також працюють психологи.

Віктор АНУФРІЄВ,
Чернігів

● ВІДДАНІ СИНИ УКРАЇНИ

БЛОКПОСТ ВІКТОРА АНДРІЄНКА

Фото автора

Повільно падав важкий сніг. Лапаті сніжинки, чіпляючись одна за одну, неквапливо перетинали темно-блакитне тло неба. Навколо блокпоста за кілька кілометрів від Попасної все було біле: дерева, поле і дорога, що вела до Первомайська.

Проїхала вантажна машина, залишивши по собі чорну, рубчасту колію. Два солдати вийшли з бліндажа і побігли навскоси через дорогу. «У землянку-їдальню, напевно», — подумав старший лейтенант Андрієнко і згадав, що сьогодні ще не обідав...

У частині цим блокпостом лякали мобілізованих: «Ось потрапиш, зрозумієш, почім фунт лиха...». Й насправді це був важкий блокпост. Віктор й дотепер розглядає його як першу висоту, яку довелося підкорити. Вірніше, вирішувати проблеми, пов'язані з особовим складом. Потрібно було згуртувати підлеглих, зміцнити дисципліну, прищепити відповідальність за виконання бойових завдань. Та 56-річному старшому лейтенанту Віктору Андрієнку не позичати життєвого досвіду, а також знань, набутих на полігоні під Кривим Рогом під час злагодження підрозділу.

Віктору дуже допомогли у становленні як командира взводу знання, отримані ним ще під час строкової служби на курсах молодшого офіцерського складу. Він добре пам'ятав слова свого викладача: «Командира повинні поважати не за погони, а за ділові якості, здатність керувати, піклуватися про людей, розуміти їх». Андрієнко добре знав, що авторитет до командира сам по собі не приходить. Його треба заслужити. Навіть за наявності чималого життєвого досвіду. Місяцями він оббивав пороги військкомату з вимогою призвати його на передову. Вкотре приїхавши до цієї установи, Андрієнко знову отримав відмову «за віком». Але відступати не мав наміру. Змусивши себе не хвилюватися, Віктор рішуче зайшов у кабінет. Цього разу йому запропонували посаду командира взводу в Криворізькій танковій бригаді. Незабаром він одягнув однострій з офіцерськими погонами. Почалися суворі будні командира мотопіхотного взводу танкової частини.

Початок служби не був легким. І БТР «не слухався» його, і стріляв офіцер не завжди влучно. Але в народі кажуть: терпінням і працею всього добудеш. Вже за кілька тижнів старший лейтенант Андрієнко став одним з кращих серед офіцерів з водіння та стрільби. Загострене почуття особистої відповідальності допомагало Віктору й надалі. На Попаснянський блокпост взвод прибув у повному складі і визначений термін. Бойове хрещення старшого лейтенанта Віктора Андрієнка в АТО відбулося майже відразу. Він перебував поруч з підлеглими. Як і належить, разом з ними стежив за обстановкою. Щойно з постом порівнялася чергова цивільна машина, з прилеглої лісосмуги по військовослужбовцях відкрили автоматний і кулеметний вогонь. Смерть гуляла в сантиметрах від солдатів. У цій ситуації Андрієнко не розгубився. Він дав команду підлеглим сховатися в окопах і застрибнув на БТР. За лічені секунди з бронетранспортера по диверсантах вдарив великокаліберний кулемет. Прицільним вогнем нападники були знищені.

Таких бойових епізодів було багато. Незабаром вони стали для Андрієнка звичайною роботою на війні, в якій він щоразу виявляв мужність, ініціативу і заслужив повагу й довіру підлеглих, рідних та близьких. Зокрема, старшого сина Станіслава, який служить у 25-й окремій Дніпропетровській повітряно-десантній бригаді СВ ЗС України, або свого молодшого Павла, студента криворізького вишу.

Зажив він авторитет і серед місцевого населення. Його підлеглі допомагали нужденним, старим і дітям продуктами, рубали дрова, лагодили будинки, пошкоджені під час обстрілу терористами.

Без крику, спокійно та діловито розв'язуються на блокпосту всі питання. Вічна проблема з дровами була усунута, землянки утеплені, всі солдати сьогодні готові до будь-яких несподіванок. За всім цим стоїть система, яку доводилося знову ж таки запроваджувати, долаючи труднощі.

...За п'ять місяців перебування на війні Віктор Андрієнко неодноразово опинявся в критичних ситуаціях, дивом виходив з них живим. Але під час виконання одного із завдань він отримав травму, яку сьогодні лікують у Головному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ» МО України. А його взвод, дякувати Богу, за весь час перебування в АТО не зазнав жодної втрати!

Тарас МАШКОВЕЦЬ,
«Народна армія»

● НЕЗЛАМНІ ДУХОМ

«ПІДЛІКУЮСЬ І ЗНОВУ ДО СВОЇХ ПОВЕРНУСЬ»

Кожна війна — це трагедія. Велика трагедія. Кому як не військовослужбовцям, що пережили полон, краще це знати. У цьому переконався під час зустрічі в Ірпінському госпіталі з молодшим сержантом Павлом Р. з Хмельницького полку спецпризначення. У Збройних Силах України Павло прослужив п'ять років. Свої успіхи в службі молодший сержант пояснював просто: потрібно прагнути до досягнення поставленої цілі й постійно вдосконалювати професійну майстерність. Власне так він і робив.

Спеціальне завдання в Іловайську було першим серйозним випробуванням на міцність. Рідко хто запитував у самих учасників тих подій, ким же вони себе вважають? Молодший сержант Павло Р., його позивний «Двадцять сьомий», вважав і вважає себе захисником України. Не героєм, а її рядовим солдатом-трудівником. Доля розпорядилася так, що саме йому випало те випробування. Першою це оцінила його мама — найдорожча йому людина: «Ти — там, на війні, щоб ми тут жили спокійно. Любимо, чекаємо».

Любов до життя, до рідного міста, закладені ще зі шкільної лави в київській школі на Подолі, Павло проніс через усе своє життя. І, напевно, завдяки їй йому вдалося вижити в тому жорстокому бою під Іловайськом. На той момент за плечима у нього була вже не одна спеціальна операція. Під цим містом йшли запеклі бої. Російські найманці йшли на всілякі хитрощі, щоб знищити нашу техніку, розбити наші блокпости. Вдень з реактивних систем «Град» вони пристрілювалися до українських позицій. А в нічний час били по вже відомим координатам. Із машини з пораненими, в кабіні якої їхав «Двадцять сьомий», після прямого влучення з танка лише він один залишився в живих. Ні тіл убитих, ні тіл поранених не побачив. Тоді його відкинуло вибуховою хвилею.

Він отримав контузію, тяжке поранення руки та ноги і 16 днів лікувався в місцевих жителів на Донеччині. Згодом терористи прочесали село, знайшли Павла в будинку в тітки Раї і посадили до підвалу, де він провів 11 днів. Знущань і принижень. Без медичної допомоги та медикаментів. Без нормального догляду та їжі.

Однак він вірив, що повернеться до своїх та й надалі воюватиме. І коли під час обміну в машині «спеців» СБУ «Двадцять сьомий» побачив маму, то зрозумів, що це і було те, заради чого він воював на Сході України. Там Павло Р. захищав спокій і безпеку столичного Подолу, свою школу, рідних йому людей.

...Він вважав і вважає, що «не довоював». Ця думка, вперше висловлена Павлом Р. у розмові зі мною, проходить лейтмотивом усієї бесіди з ним.

— Обов'язково потрібно закінчити цю війну нашою перемогою. Ось підлікуюсь і знову до своїх повернусь, — впевнено говорить він.

Тарас МАШКОВЕЦЬ,
«Народна армія»

● ЛЮДИ ОБОВ'ЯЗКУ

ДЕСЯТЬ ТИСЯЧ КІЛОМЕТРІВ ДОРОГАМИ ГАРЯЧОГО ДОНБАСУ

Водій від Бога, надійний товариш та порядна людина — саме так відгукуються про водія старенької «ГАЗельки» бойові побратими із групи координації цивільно-військового співробітництва штабу АТО, які щодня доставляють сотні кілограмів найрізноманітнішого гуманітарного вантажу до населених пунктів Донбасу та Луганщини.

Чоловіка з позивним «Череп» добре знають на більшості блокпостів у зоні АТО. Він досконало знає маршрути, деякі з котрих мають довжину понад три сотні кілометрів від пункту основної дислокації. Неодноразово бував у Дебальцевому, де, до речі, і зустрічав Новий рік під звуки ревуна, в Артемівську, Слов'янську, Краматорську, Волновасі, Маріуполі та багатьох інших містах та селищах гарячого Донбасу.

Йому 32 роки. Має дружину та двох доньок, які з нетерпінням чекають на повернення коханого чоловіка та турботливого татка. Ніколи не служив строкову та ще півроку тому був далекий від війська за родом професійної діяльності. До служби був доволі успішним столичним бізнесменом.

На Сході він уже вдруге і, як і першого разу, з власної волі. Переконує, що поїде і втретє, якщо Бог дасть здоров'я і сил.

— Сюди потрапити не боявся, — розповідає «Череп». — Знаю, що мої навички водіння тут обов'язково згодяться. А після повернення з першої ротації зрозумів, що хлопцям буде складно без мене, все ж таки все життя за «баранкою». Та й не час зараз відсиджуватись у тилу.

Учасники групи чудово знають — хороший водій суттєво підвищує шанси на виживання. А їм, між іншим, часто доводиться бувати в найнеспокійніших населених пунктах, назви яких згадуються в інформаційних хроніках. Ось там його професіоналізм як ніколи стає у пригоді, тим паче взимку, коли дорожні умови вкрай непрості.

— Восени було легше, — продовжує він. — Безпеку нашої групи під час пересування дорогами Донеччини та Луганщини забезпечували за рахунок швидкості: з авто доводилося «вичавлювати» по максимуму.

Та взимку все складніше — це саме та пора року, коли надмірна швидкість може призвести до фатальних наслідків. Тож до небезпеки зустріти диверсійну групу противника чи просто потрапити під ворожий обстріл додалися й нечищені дороги. Помножимо усі ці фактори на технічну непристосованість «ГАЗельки» до вищеназваних погодних та експлуатаційних умов, і відразу стає зрозуміло, що іноді доводиться справді добряче попріти, аби вдало пройти запланований маршрут.

Дорогами зони АТО «Череп» відкатав вже понад десять тисяч кілометрів. Практично щодня — на виїздах. Часу на перепочинок обмаль, а про вихідні дні тут не йдеться. Однак оптимізму йому не бракує, чоловік запевняє, що залишатиметься на своєму посту, допоки зайди з сусідньої держави та інша нечисть не заберуться з української землі.

Сергій КЛИМЕНКО,
із зони АТО

Народна армія
3 лютого 2015 року

● ОБГОВОРЮЄМО ЗАКОНОПРОЕКТ

ЯКИМ БУТИ НОВОМУ ТРУДОВОМУ КОДЕКСУ?

Нині всі права та обов'язки працюючих українців закріплені в Трудовому кодексі, який діє ще з 1971 року. Звісно, що він давно застарів. Бо вже не існує Українська Радянська Соціалістична Республіка. Докорінно змінилися форми власності підприємств, господарств, установ, на яких працюють сьогодні наші громадяни.

Фото Сергія ВОРОНКОВА

Дмитро Мірошниченко обговорює положення нового Трудового кодексу з профспілковим активом

Ці та інші зміни зумовили потребу в розробці проекту Трудового кодексу України з урахуванням і узагальненням всього нового, що напрацьовано у сфері соціально-трудових відносин за останні роки в нашій державі та світі. Зокрема, з ратифікацією міжнародної Конвенції про захист прав людини, міжнародного Пакту про економічні, соціальні та культурні права людини, які зобов'язують уряди вживати заходів щодо поліпшення умов праці людей.

На цей час підготовлений проект Трудового кодексу України винесено на широке громадське обговорення. Активно долучилися до цієї справи профспілки країни. З цією метою спільний представницький орган репрезентованих всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні нещодавно ухвалив рішення про склад робочої групи з опрацювання проекту Трудового кодексу України. Її члени мають забезпечити розгляд пропозицій профспілкових активістів, підготовку висновків щодо врахування найбільш принципових із них для подальшого доопрацювання законодавчого документа. До складу цієї робочої групи входить і голова Всеукраїнської профспілки працівників Збройних Сил України Дмитро Мірошниченко.

Я попросив Дмитра Тимофійовича прокоментувати проект Трудового кодексу України. За його словами, в ньому з'явилася низка нових понять, яких не було у старому радянському кодексі. Це, наприклад, роботодавець, людина найманої праці, приватна власність тощо. Позитивним є те, що цей законопроект вписаний

У ПРОЕКТІ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ З'ЯВИЛАСЯ НИЗКА НОВИХ ПОНЯТЬ, ЯКИХ НЕ БУЛО У СТАРОМУ РАДЯНСЬКОМУ КОДЕКСІ. ПОЗИТИВНИМ ТАКОЖ Є ТЕ, ЩО ЦЕЙ ЗАКОНОПРОЕКТ ВИПИСАНИЙ З УРАХУВАННЯМ РЕКОМЕНДАЦІЙ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ

із урахуванням низки рекомендацій Міжнародної організації праці. Звісно, у документі є новації, які продиктовані реаліями сьогодення в Україні. Взяти, наприклад, статтю 231 проекту Трудового кодексу, яка стосується розширення спектру надурочних робіт. Вона передбачає надання роботодавцю такого права при проведенні робіт, необхідних для оборони країни, відвернення наслідків стихійного лиха, забезпечення водо- та газопостачання, опалення, освітлення, налагодження роботи транспорту, зв'язку. Прописані й умови, за якими роботодавець може залучити працівників також до надурочних робіт. Це коли потрібно закінчити розпочату роботу, яка не була завершена в робочий час внаслідок низки непередбачених обставин. Приміром, коли її припинення може призвести до псування майна чи виникнення загрози життю людини. Так, приміром, у хірурга госпіталю закінчився робочий день, а в цей час до операційної доставили важкопораненого військовослужбовця. Звісно, він немає права відкласти операцію на наступний день. Тому ці та інші подібні випадки врахували розробники проекту Трудового кодексу і внесли відповідні зміни.

За словами профспілкового лідера Збройних Сил України, заслуговує на підтримку низка позитивних новацій, що знайшли відображення у законопроекті про працю. Так, передбачається запровадити новий вид відпустки — заохочувальну. Її надаватимуть за виконання виробничих чи громадських обов'язків із частковим або повним збереженням заробітної плати терміном до семи календарних днів. Також працівникам, обраним до складу виборних профспілкових органів, на час профспілкового навчання передбачається надання додаткової відпустки тривалістю до шести календарних днів. Але вона не буде оплачуватися.

У проекті Трудового кодексу введено новий термін — «працівник за сімейними обставинами». Ними можуть бути матері, батьки, усиновлювачі тощо. Для цієї категорії працівників передбачається встановити особливі умови праці. Законопроект дає змогу одночасно користуватися пільгами працюючим і матерям, і батькам. Є й інші позитивні зміни в цьому документі.

ПРОЕКТ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ РОЗРОБИЛИ З ВРАХУВАННЯМ І УЗАГАЛЬНЕННЯМ ВСЬОГО НОВОГО, ЩО НАПРАЦЬОВАНО У СФЕРІ СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВИХ ВІДНОСИН ЗА ОСТАННІ РОКИ В НАШІЙ ДЕРЖАВІ, СВІТІ

Водночас, на думку голови Всеукраїнської профспілки працівників Збройних Сил України Дмитра Мірошниченка, у проекті Трудового кодексу є положення, які роблять його кроком не вперед, а назад. Так, наприклад, норми чинного Кодексу законів про працю України і законів, що регулюють профспілкові відносини, не включені до проекту Трудового кодексу. Зокрема, відсутня глава XVI теперішнього Кодексу законів про працю України «Професійні спілки. Участь працівників в управлінні підприємствами, установами, організаціями». А це може значно знизити правовий захист найманих працівників, оскільки звужує можливості профспілок захищати трудові і соціально-економічні права трудящих. Згідно з проектом цього документа, найманий працівник змушений буде самостійно захищати свої права через суд. Але, виходячи з невисокої юридичної грамотності багатьох працівників, існуючої корумпованості деяких органів правосуддя, є підстави стверджувати, що пересічним громадянам буде важко домогтися правди у відстоюванні своїх інтересів.

НАВРЯД ЧИ ЗНАЙДУТЬ ПІДТРИМКУ У ПРОФСПІЛКОВИХ ЛІДЕРІВ ТІ ПОЛОЖЕННЯ ЗАКОНОПРОЕКТУ, ЯКІ РОЗШИРЮЮТЬ ПІДСТАВИ ЗВІЛЬНЕННЯ ПРАЦЮЮЧИХ ЛЮДЕЙ

Запропоновані проектом нововведення порушують статтю 43 Конституції України, а саме: право і можливість кожного заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. А це означатиме, що в окремих випадках наймана людина позбавляється можливості звільнитися за власним бажанням аж до повної компенсації витрат роботодавця на навчання свого працівника. При цьому максимальний строк відпрацювання не вказано, а ось цей обов'язок трудівника залишається. Викликає заперечення й стаття 152 проекту ТКУ. Відповідно до неї роботодавець зможе в судовому порядку вимагати від працівника відшкодування завданих йому збитків, якщо той «невмотивовано» вирішить звільнитися без попередження про це свого «господаря».

Ще одна новація сприймається неоднозначно. Це стаття 50 проекту Трудового кодексу, у якій записано, що сторонами трудових правовідносин є працівник і роботодавець. Основою таких відносин є трудовий договір, який укладається в письмовій формі. Але для працівників, які наймаються до роботодавця — суб'єкта малого підприємництва або фізичної особи, він може укладатися і в усній формі. А це, погодьтеся, мало кого і до чого зобов'язує.

Багато запитань виникає і щодо статті, якою не передбачено ведення трудових книжок. Адже вона сьогодні є тим документом, на підставі якого оформляється пенсія. Навряд чи знайдуть підтримку у профспілкових лідерів і ті положення законопроекту, які розширюють підстави звільнення працюючих людей. Зокрема під таку статтю можуть потрапити ті з них, які брали участь у незаконному страйку, не зробили профілактичне щеплення, розголосили комерційну таємницю.

Голова Всеукраїнської профспілки працівників Збройних Сил України Дмитро Мірошниченко висловив переконання, що пропозиції, зауваження, висловлені активістами в ході обговорення проекту Трудового кодексу України, вже враховані при доопрацюванні цього важливого документа, який запропоновано на розгляд Верховної Ради України. Тому можна стверджувати, що він насправді стане кроком уперед.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

● ЗАПИТУВАЛИ — ВІДПОВІДАЄМО

КОМУ І ЯКІ ЗАСОБИ ТЕХНІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ГАРАНТОВАНІ ДЕРЖАВОЮ?

Мій чоловік став інвалідом внаслідок поранення, отриманого під час бойових дій на Донбасі. Який існує порядок забезпечення таких учасників антитерористичної операції технічними засобами реабілітації?

Як повідомила Державна служба України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції, держава гарантує безплатне та позачергове забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації учасників АТО, які постраждали внаслідок антитерористичної операції, незалежно від встановлення їм інвалідності. Вартість виробу для учасника АТО встановлюється відповідно до його потреб та не обмежена сумою.

До технічних та інших засобів реабілітації належать протезні вироби. Зокрема, протезно-ортопедичні вироби: ортези, протези, ортопедичне взуття, засоби для пересування (крісла колісні). Існують спеціальні засоби для самообслуговування та догляду. Вони є допоміжними складовими особистого догляду та захисту. До них належать наколінники, налокітники, рукавиці на протез, чохли для кукс верхніх та ніжних кінцівок, вкладиші з силіконової або селевої композиції для кукс кінцівок, подушки протипролежневі.

До допоміжних засобів особистої гігієни належать крісла-стільці, сидіння для ванни та душу, східці, підставки для ванни, умивальника тощо. Визначено допоміжні засоби для особистої рухомості, переміщення та підйому: палиці, милиці, ходуни, поручні. До засобів реабілітації належать також меблі та оснащення: столи, меблі для сидіння, ліжка, матраци протипролежневі, перила та поручні, бруси, опори.

Щоб отримати потрібний засіб реабілітації учасника АТО, ця особа або її законний представник мають подати документи до органу соціального захисту населення міських та районних державних адміністрацій за зареєстрованим місцем фактичного проживання учасника антитерористичної операції. Він має право особисто обрати протезно-ортопедичне підприємство, на якому буде проведено протезування (ортезування) або ж забезпечено його необхідним технічним засобом реабілітації.

Інф. «НА»

ОБЕРЕЖНО, БРЕХНЯ!

МІФИ КРЕМЛІВСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ

«Микита Хрущов подарував Україні Крим»

У 1954-му минув лише рік після смерті Сталіна, коли боротьба за владу в Кремлі була у розпалі. Природно, що про єдиновладдя Микити Хрущова в 1954 році годі й казати. Передача Криму була однозначним колегіальним рішенням радянської верхівки, що зафіксовано в усіх документах.

У той час радянським урядом керував Георгій Маленков — ідейний сталініст і противник Хрущова. Саме він організовував фактичну частину передачі, а підписи на документах ставив формальний глава Союзу — голова Президії Верховної Ради СРСР Климент Ворошилов.

Цим документом було остаточно узаконено сформований за багато віків історичний, культурний, природний та економічний взаємозв'язок Криму і материкової України.

Більше того, якби це рішення порушувало радянські закони, то наслідки хрущовського «волюнтаризму» могли б виправити генсеки — Л. Брежнєв або Ю. Андропов чи М. Горбачов, «повернувши» Крим РРФСР.

Але в тому то й річ, що все було зроблено правильно. Передача Криму і відповідні зміни до Конституції були внесені за рішенням Верховної Ради СРСР — вищого органу управління країною, чиї ухвали були обов'язковими для виконання як керівниками РРФСР, так і УРСР.

Тому стверджувати, що Хрущов Крим Україні подарував, просто не серйозно. Напевно, зараз правильніше запитати: «А чи були адекватними дії Володимира Путіна щодо анексії частини території суверенної держави?..»

На це запитання відповідь обов'язково прозвучить, можна не сумніватися. І, цілком ймовірно, в залі Гаазького трибуналу.

«Крим — одвіку російська територія»

Одвіку російська — тобто «з давніх часів населена росіянами».

Але для того, щоб одразу зрозуміти, що це не так, досить просто поглянути на карту і переконатися, що між територією Криму та Росією знаходиться Україна, без завоювання якої наприкінці XVIII століття дістатися сонячного півострова в московських царів не було ніякої можливості.

Етнічний же склад населення півострова протягом усієї його історії ніколи не був однорідним.

До 1783 року, коли Крим приєднали до Російської імперії, крім кримських татар, вірмен і греків на півострові проживали нащадки давніх народів різних епох: таврів, скіфів, готів, аланів, кипчаків, караїмів, кримчаків тощо.

Ще до офіційного захоплення краю в 1778–1779 роках російське командування в «добровільно-примусовому порядку» виселило звідти в приазовські степи всіх християн: понад 30 тисяч греків і вірмен (крок, на який не зважився жоден правитель за п'ятсотрічний період мусульманського правління у Криму). До половини виселених християн померли під час переселення.

Замість цих не войовничих автохтонів Криму, які пам'ятали ханську терпимість, Росія запросила на півострів греків з островів Егейського архіпелагу — «арнаутів», загартованих у повстаннях проти турків.

Вичистивши півострів від «неблагонадійних» християн, колоніальна адміністрація взялася за кримських татар. Завдяки її «продуктивній» діяльності Крим вже у 1793 році втратив до половини свого населення.

Найбільш масштабне витіснення татар з обжитих місць сталося після Кримської війни 1853–1856 років. Наслідком цього стала імміграція ще близько 150 тисяч кримських татар, тож вони стали на півострові етнічною меншиною.

Тоді ж «освоювати» благодатний край заходилася російська правляча верхівка, спокушена безпрецедентно легкою роздачею відібраних у місцевого населення земель.

За цим Росія відкрила ворота до Криму багатотисячним хвилям нових переселенців, після чого півострів почав стрімко втрачати свою культурно-етнічну самобутність.

Фактично відтоді почалася нова історія Криму — спочатку імперська, а потім і радянська, густо присмачена міфами про нібито «месіанську» роль Росії в цьому регіоні.

«Україна в історичному плані не має до Криму жодного відношення»

Насправді історія України дуже тісно пов'язана з Кримом.

Торгові шляхи Європи раннього Середньовіччя пролягали по Дніпру через Чорне море до Константинополя, охоплюючи Північне Причорномор'я разом з Кримом. Контроль і право на торгівлю в цьому регіоні належали Києву.

Землі на сході Криму стали ядром залежного від Києва Тмутараканського князівства, яке проіснувало 200 років — значно довший час, ніж тривала російська історія Криму.

За часів Запорозької Січі Україна мала широкі контакти з Кримським ханством — від мирної торгівлі до жорстокого військового протистояння.

До речі, видатний полководець гетьман Петро Сагайдачний вже на початку XVII століття мав свою військово-морську базу в Ахтіарській бухті, тобто в районі нинішнього Севастополя. Пам'ятник цьому великому українцю прикрашав Античний бульвар Севастополя до 2014 року і був демонтований, як ідеологічно небезпечний для «нового порядку», встановленого російською окупацією владою.

У період перебування Криму у складі Російської імперії українці були для неї основним постачальником інтелектуальних і матеріальних ресурсів.

На жаль, з історичної пам'яті нашого народу імперсько-радянською пропагандою було свідомо вилучено або перекручено чимало значущих фактів.

Наприклад, мало хто тепер знає, що в 1783 році першою в Севастопольську бухту зайшла не ескадра російського віце-адмірала Федора Клокачова, а ескадра українського козацького воєначальника Сидора Білого.

«Білою плямою» для багатьох залишається інформація про те, що 80% особового складу Чорноморського флоту кінця XVIII — початку XX століть становили українці.

Під час Кримської війни Україна винесла основний фінансово-економічний тягар воєнної кампанії, при цьому вся південна Україна була перетворена на величезний госпіталь — сюди звозили поранених з театру бойових дій. Найбільш відомі герої оборони Севастополя також українці — матроси Петро Кішка і Гнат Шевченко.

1905 рік — відоме всім повстання екіпажу броненосця «Потьомкін» очолювали члени революційного комітету корабля матроси Григорій Вакуленчук і Панас Матюшенко, вихідці з України.

29 квітня 1918-го екіпажі всіх кораблів Чорноморського флоту підняли українські синьо-жовті прапори, чим підтвердили національну приналежність флоту.

Про Україну та Крим можна говорити довго, як, утім, і про взаємини з будь-яким іншим регіоном нашої держави.

Але головне полягає в іншому — український слід в історії Криму, на відміну від російського, ніколи не був забруднений геноцидом, депортаціями, репресіями та іншими злочинами по відношенню до інших народів.

«Крим — сакральне місце для Росії, а Херсонес — її первинна купіль»

Щонайменше дивно чути таке з уст глави держави XXI століття, який себе вважає політиком світового рівня. З такою риторикою світ остаточно попрощався ще після арабських завоювань і Хрестових походів.

До того ж усе, що пов'язано з історією Корсуня (Херсонеса), для Росії є абсолютно чужою історичною спадщиною.

Великий князь Володимир дійсно за однією з версій охрестився у візантійському Херсонесі. Але він зробив це як князь Київський, правитель великої європейської держави, а не як представник Залісся, народи якого заселяли територію нинішньої Центральної Росії за часів Київської Русі.

Що стосується земель сучасної Росії, то християнство прийшло туди не з Херсонеса, а з Києва, і ще 140 років по тому в Заліссі спалахували язичницькі повстання, які з великими зусиллями придушували київські дружини.

Тож, якщо і відводити візантійському Херсонесу роль первинної духовної купелі, то точно не «Росії-Московії», а радше її одвічному європейському антиподу «України-Русі».

Втім чи є факт хрещення в Херсонесі одного князя підставою для територіальних зазіхань іншої держави? Напевно, в Стамбулі відбулися подячні молебні за те, що російському президенту ніхто не підказав, що бабця Володимира, княгиня Ольга, прийняла християнство в столиці Візантії Константинополі. Чим нинішня столиця Туреччини не «купіль Росії»?

Нормальна людина замислиться, чи є взагалі в таких висловлюваннях здоровий глузд?

«Криму в складі Росії забезпечені розвиток і процвітання»

Тих, хто так думає, на півострові з кожним днем стає дедалі менше.

Кримський півострів окупований державою, влада якої може бути ілюстрацією відсутності професіоналізму як такого. Звичайна людина, зрозуміло, не зобов'язана замислюватися над питаннями водопостачання, електроенергії, транспортного сполучення. Це — завдання політиків, адміністрації. І виявилося, що серед людей, що приймали рішення про окупацію Криму, не знайшлося нікого, хто переймався б наслідками цього.

Хіба в Москві не знали, що Крим практично повністю залежить від поставок дніпровської води, а його окупація знищить сільське господарство півострова? Хіба в Москві не було відомо, що практично вся електроенергія надходить у Крим з України, і якщо в Києві вирішать відмовитися від поставок, півострів зануриться у пітьму? Хіба в Москві не знали, що транспортне сполучення Криму з материком здійснюється через Україну, а його руйнація знищить усю інфраструктуру півострова? Чи в Москві не знали, що Крим живиться українськими продуктами, користується українськими товарами, на дві третини заробляє на українських курортниках і майже нічим більше? Хіба в Москві не розуміли, що окупація Криму призведе до ліквідації інвестиційних проектів, фактичного знищення міжнародної банківської системи, маргіналізації території?

А Керченська переправа? Через окупацію Крим перетворився з півострова на острів, і тепер два мільйони його жителів залежать від штормів, поромів, пропускної здатності цієї переправи.

Сьогодні навіть тим, хто вважав анексію «актом історичної справедливості», стає зрозуміло, що без повернення півострова Україні Крим залишиться за бортом сучасної цивілізації.

«В Україні йде громадянська війна»

За 100 років тактика Москви у розпаленні конфліктів у сусідів абсолютно не змінилася.

1919-го Володимир Ленін дає вказівку своїм поплічникам таємно розпочати терор в Прибалтиці: «... необхідно терміново постаратися покарати Латвію і Естляндію у військовий спосіб, наприклад, перейти під виглядом «зелених» (ми потім на них перекладемо провину) де-небудь кордон хоч на 1 версту і повісити там 100–1000 їхніх чиновників і багатіїв. Премія — 100 000 рублів за повішеного».

2014 рік — вірний ленінець Володимир Путін, маскуючи свою військову агресію проти України, щосили намагається переконати світ, що війна, яка відбувається на території України, є громадянською, а Росія не має до неї жодного відношення. Для цього була використана тактика так званої «гібридної війни», коли на територію сусідньої держави з метою дестабілізації обстановки і повалення під виглядом внутрішніх протестів законних органів влади проникають спеціально підготовлені підрозділи без знаків розрізнення.

Результати цієї підступної діяльності московських стратегів чітко проявилися в лютому–травні 2014 року.

Немов за помахом чарівної палички Крим і Донбас наповнилися озброєними до зубів і екіпірованими за останньою військовою модою «зеленими чоловічками», «ввічливими людьми», гуртами «невідомих озброєних людей», «туристами Путіна», «козаками» та іншими асоціальними елементами, яких кремлівська пропаганда охрестила «місцевою самообороною і ополченцями».

Їхня поява дивним чином збіглася в часі із захопленням адміністративних будівель і проголошенням так званих «ЛНР» і «ДНР».

Все, що відбувається далі, для московських політичних авантюристів звична і випробувана схема підкладання дров до багаття.

Поставка озброєння і техніки, відправка на Донбас російських військ і найманців, мобілізація представників кримінального світу і асоціальних елементів, руйнування інфраструктури на тлі безпрецедентних «фейкових репортажів» кремлівської пропаганди про звірства «київської хунти» мають тільки одну мету — заплутати світову громадськість, і будь-яким шляхом позбавити українців права на власний шлях розвитку.

Росія не збиралася обмежуватися Кримом, вона планувала захопити стільки територій, скільки вдасться. Гасло «Новоросії», яке підняла російська пропаганда, було таким же фашистським, як і «Лебенсраум» («життєвий простір») Адольфа Гітлера.

Те, що цей конфлікт принесений ззовні, підтверджує простий приклад. Переважна більшість новоявлених «народних» вождів і отаманів на захоплених українських територіях є громадянами Російської Федерації, тобто інтервентами.

Сьогодні майже ніхто у світі вже не вірить, що без російських військ і найманців, грошей, зброї, інформаційної та політичної підтримки конфлікт на Сході України взагалі був би можливий.

Тому недивно, що Україна отримала одностайну підтримку всього цивілізованого світу як держава, що протистоїть зовнішній агресії з боку Російської Федерації.

(Далі буде)

Матеріали підготовлені Головним управлінням по роботі з особовим складом Збройних Сил України

Народна армія

3 лютого 2015 року

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

«ВИЖИВАННЯ. ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД КОМАНДИРА СПЕЦНАЗУ»

В одному зі столичних книжкових магазинів відбулася презентація книги Сергія Нагорського «Виживання. Практичний досвід командира спецназу».

У цій книзі колишній військовий, а нині — письменник та журналіст описав, якими знаннями та навичками повинна володіти кожна людина, яка через життєві обставини може опинитися без даху над головою, без їжі, води, одягу, медичної допомоги, грошей та пояснив, як із мінімальними втратами подолати екстремальні ситуації.

Як запевняє автор, книга призначена для будь-якої читацької аудиторії.

— Я намагався зробити книгу своєрідною «шпаргалкою». Максимально наповнив її інформацією, доступною та легкою у сприйнятті, — розповів Сергій Нагорський. — Працював над виданням майже 3 роки, у 2010-му воно було вже завершене, та лише нещодавно зумів його надрукувати.

І хоча книга вийшла невеликим накладом, певну кількість екземплярів «Виживання» вже передали в зону АТО на Сході України.

Фото автора

— Хлопці читають та передають один одному цю книгу. Казали мені, що дізналися з неї багато нового і вже застосовували теорію на практиці. Правильно побудували бліндаж, аби під час дощу вода не потрапляла у приміщення, дехто почав впевненіше орієнтуватися на місцевості тощо, — розповідає Сергій Нагорський.

У житті колишнього спецпризначенця це вже четверта видана книга. До цього автор написав твори «Закритий гарнізон», «Ротний» та «Взводний». Усі вони — на армійські теми та популярні навіть за кордоном.

Владислав ІЛЬЧЕНКО, «Народна армія»

НА ПОЕТИЧНІЙ ХВИЛІ

Саділова Катерина, учениця 8-Б класу ліцею №144 ім. Г. Ващенка

Захищайте Україну

Захищайте Україну!
Захищайте сміло!
Бо ми нашу Батьківщину
Любим дуже сильно.

Надсилаємо листи ми,
Щоб в скрутну хвилину
Вас підтримати могли,
Й нашу Україну.

Просить захисту Вітчизна,
Просить, потребує.
Тож ви, доблесні вояки,
Йдіть на передовую.

Захищайте Україну!
Захищайте сміло!
Україна ж та, ненька.
Без вас та й загине!

ХРИСТИЯНСЬКА РЕЛІКВІЯ

«ХУСТИНА ВЕРОНІКИ» ПРИБУЛА ДО ЛЬВОВА

Оригінал нерукотворного образу Ісуса Христа «Хустина Вероніки» привезли до Львова, повідомляє прес-служба Львівської міськради. Реліквія зберігається в соборі святого Петра в особистому приміщенні Папи Римського і востаннє вивозилася з Ватикану сто років тому.

На прохання митрополита Львівського високопреосвященнішого владики Ігоря, з благословення предстоятеля УГКЦ блаженнішого Святослава, святіший вселенський архієрей Папа Франциск передав для молитовного почитання в Україні оригінал нерукотворного образу Ісуса Христа. Святиня прибула до України і виставлена в архікатедральному соборі Святого Юра у Львові до 15 лютого 2015 року. Впродовж цих днів вірні матимуть можливість доторкнутися до святині світового значення, помолитися перед нею.

За словами священнослужителів, ця унікальна подія надзвичайно важлива не лише для мешканців міста, а й загалом для всієї країни, адже до Львова прибула одна із небагатьох святинь, безпосередньо пов'язаних з життям Ісуса Христа.

ПРЕМ'ЄРА НАРОДНОЇ ВИСТАВИ

«БИТВА ЗА УКРАЇНУ!»

У Самборі, що на Львівщині, відбулася прем'єра народної вистави за мотивами п'єси Ярослава Яріша про героїчну боротьбу українського народу проти загарбників. Першими глядачами та учасниками дійства стали члени родин військовослужбовців гарнізону, місцеві мешканці, а також самі військові, які брали участь у проведенні АТО, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Спектакль підготували артисти народного аматорського драматичного колективу «Радо» народного дому одного із сіл Самбірського району. Є серед артистів і діючі військовослужбовці. Одну з ролей зіграла Оксана Питчак, яка проходить службу за контрактом у військовій частині на посаді фельдшера медичного пункту частини. А роль маленької дівчинки, яка пише лист солдату на фронт, зіграла 8-річна Вікторія Олійник, дочка офіцера Дмитра Олійника, який зараз виконує завдання на Сході країни.

Командир однієї з військових частин полковник Олександр Корольов щиро подякував аматорському колективу та нагородив артистів грамотами.

НАРОД З ВІЙСЬКОМ

МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНА ДОПОМОГА ВОЇНАМ АТО

Благодійний фонд «Волинь-2014» передав для військовослужбовців 72-ї окремої механізованої бригади Збройних Сил України, які виконують завдання в зоні АТО, матеріально-технічну допомогу на суму понад 60 тисяч гривень, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Зокрема, українські військовослужбовці отримали біноклі, електроінструменти, комплекти ріжкових і комбінованих ключів, троси для транспортування важкої військової техніки, акумулятори для БТРів, планшети для артилеристів, кевларові шоломи, утеплені берці й гумові чоботи, зимові черевики та комплекти термобілизни.

Слід додати, що з початку проведення антитерористичної операції волинські благодійники закупили та передали в зону АТО допомоги вже на понад 4 мільйони гривень.

СТОП-КАДР

У Запоріжжі зустріли військовослужбовців одного з підрозділів окремої артилерійської бригади, які в межах ротації повернулися із зони проведення антитерористичної операції.

Інф. «НА»

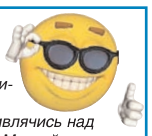
ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 3–5 лютого: *хмарно, місцями хмарно с проясненнями. 3 та 5 лютого на більшій частині території місцями опади (на півночі та заході у вигляді снігу, на півдні та сході у вигляді дощу). 4 лютого на заході (вночі та вранці і на півночі) місцями сніг, на решті території переважно без опадів. Вночі та вранці туман. На дорогах ожеледиця. Вітер 3 та 5 лютого переважно західної чверті, 4 лютого переважно південної чверті, 5–10 м/с, 5 лютого місцями пориви до 15 м/с. Температура повітря: вночі 0...-5°С (4–5 лютого в північній частині місцями до -8°С), на півдні (3 та 4 лютого і на сході) -1...+4°С; вдень -1...+4°С, на півдні до +7°С.*

По Києву та області на 3–5 лютого: *хмарно. Місцями сніг. На дорогах ожеледиця. Вітер 3 та 5 лютого переважно західної чверті, 4 лютого переважно південної чверті, 5–10 м/с. Температура повітря: вночі 0...-5°С; вдень -1...+4°С.*

МИТЬ РОЗРЯДКИ

— Куди ти їдеш відпочивати?
— Оцінивши свій бюджет, я вирішив, що не втомився.

***

— У мене Mercedes — один комфорт.
— У мене BMW — один відпочинок.
— А в мене маршрутка — один, передайте.

***

— Правда, що хвилина сміху подовжує життя на 5 хвилин?
— Ну, це дивлячись над ким смієтеся. Може й скоротити.

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20093
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 39439**

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Вадим КОВАЛЬОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua